

...

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.149/2026/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperes képviselője (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperes képviselőjének címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 1.K.700.348/2025/8. számú ítélete

...

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 42.000 (negyvenkétezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. augusztus 1. napjától 2024. december 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a szolgálati hely1 (a továbbiakban: rendőrkapitányság) állományában helysége1 Rendőrőrs szolgálatteljesítési helyen körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot; a működési körzete helysége1 és helysége2 településekre terjedt ki. A perbeli időszakban a rendőrőrsön egy körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működött, amelynek működési körzete a fenti településeken túl további 6 települést/településrészt foglalt magába.

[2] A felperes a perbeli időszakban a saját és a KMB csoport működési körzetén kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb [a Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) általi küldési, elővezetési, átkísérési, előállított őrzési, kísérori és rendezvénybiztosítási] szolgálati feladatokat – ellentételezés nélkül – rendszeresen ellátott, amelyre figyelemmel előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője – megalapozatlanságra hivatkozással – elutasította.

A kereset, a védírat

[3] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakot érintően 840.652 forint megbízási díj és annak 2023. október 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A keresetének jogalapját a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontja képezte. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg.

[4] Az alperes védíratában – vitatva a követelés jogalapját ésösszecszerúségét is – elsödlegetesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap legfeljebb 50%-os mértékében történő megállapítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 840.652 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában, (2)-(3), (5)-(6) bekezdéseiben, 102. § (1) bekezdés b) pontjában, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletében, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a

továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (6) bekezdésében foglaltakra, valamint a kúriai döntéseken nyugvó bírói gyakorlatra alapította. Rögzítette, hogy a perben azt vizsgálta, hogy a felperes a perbeli időszakban olyan, a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat ellátott-e, amelyek többletfeladatnak minősülnek. A Hszt. 2023. február 1. napjától hatályos rendelkezések értelmében pedig azt kellett vizsgálnia, hogy a feladatellátás rendszeresnek minősült-e, illetőleg jelentős többletmunkát eredményezett-e. A perben nem volt vitatott a feladatellátás és az sem, hogy arra mikor került sor, ugyanis az alperes a felperes által csatolt kimutatásban foglalt adatok valóságát elfogadta. Megállapította, hogy a felperes az általa megjelölt sokrétű feladatokat a saját beosztásának ellátása mellett rendszeresen (nem eseti jelleggel), a szolgálati idejének jelentős részében ellátta, ami számára jelentős többletmunkát jelentett. Ezen jogosultságot a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2. pontjának 2022. augusztus 12. napjától történő módosítása sem befolyásolja, ahogyan a Hszt. 2023. február 1. napján megvalósult jogszabályváltozás sem, amely időszakokban a felperes folyamatosan és rendszeresen (nem eseti jelleggel) a kinevezése szerinti beosztáshoz nem tartozó feladatokat végzett. Mindezt a csatolt kimutatás is alátámasztja, miszerint a többletfeladatok nemcsak rendszeresnek, hanem jelentős mértékűnek is bizonyultak, hiszen a legtöbb szolgálatára kiterjedtek. Az ítéletének [19] bekezdésében utalt a Fővárosi Ítéltábla által kialakított gyakorlatra is, azon eseti döntésekre, amelyekből a jogszabályváltozásokkal érintett időszakok kapcsán elvégzett jogértelmezések kitűnnek. Az alperes megalapozatlanul hivatkozott a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjára, melyet nem lehet úgy értelmezni, hogy a hivatásos állomány tagja minden olyan feladatot, amelynek ellátására a végzettsége és képzettsége okán alkalmas, ellentételezés nélkül köteles végrehajtani. Ugyancsak alaptalanul utalt a Hszt. 61. §-ában rögzített ideiglenes átrendelés jogintézményére, hiszen átrendelés esetén írásbeli állományparancsot kell kiadni, amire a perbeli esetben nem került sor. Mindezekre tekintettel a felperes a megbízási díjra – a perbeli időszak egészét érintően – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint jogosult.

[6] A megbízási díj mértéke tekintetében akként foglalt állást, hogy a felperes többletfeladatai (működési körzeten kívüli feladatellátás) a szolgálatai jelentős részét tették ki, amelyek során a rendvédelmi illetményalap 75%-ában meghatározott megbízási díj az ellátott többletfeladat mennyisége, rendszeressége, folyamatossága és sokrétűsége alapján arányos ellentételezést jelent.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes a fellebbezésében – a felperesi igényt jogalapjában vitatva – az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1) bekezdésében, 101. § (1) bekezdés a) pontjában, 102. § (1) bekezdésében foglaltakat, az ítéletében a perbeli tényekkel ellentétes megállapításokat tett, a tényállást részben hibásan állapította meg és téves jogértelmezésre jutott, amikor a keresetnek helyt adott. Tévesen állapította meg, hogy a felperes a beosztásához tartozó feladatai ellátása mellett rendszeresen látott el a beosztásához nem tartozó járőri feladatokat is. A Hszt. 101. § (1) bekezdés a) pontja alapján a munkáltatói jogkör gyakorlójának nemhogy nincs lehetősége a munkaköri leírásban a beosztáshoz nem tartozó feladatokat rögzíteni, hanem az a kötelezettsége, vagyis a beosztáshoz tartozó feladatokon kívül bármely olyan, a szervezeti egység feladatkörébe tartozó feladatot a

munkaköri leírásban rögzíthet, melynek ellátáshoz az állomány tagjának megfelelő végzettsége, képzettsége van. A Hszt. végrehajtásáról szóló 154/2015. (VI. 19.) Kormányrendelet 5. §-a, 2. melléklet I. táblázat 11. pontja alapján a szolgálati hely1 munkáltatói jogkört gyakorló vezetőjének lehetősége volt arra, hogy a felperes munkaköri leírásában a beosztáshoz tartozó feladatokon túl a szolgálati hely1 feladatkörébe tartozó olyan feladatok ellátását is rögzítse, melyekre a felperesnek végzettsége, képzettsége van. A Hszt. 101. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakkal kapcsolatba hozható a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának rendelkezése, mely alapján a felperes a szolgálati beosztásához nem tartozó, de a végzettsége, képzettsége alapján részére meghatározott szolgálati feladatait a szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül köteles végrehajtani. A felperesnek a rendes szolgálatteljesítési idején belül ellátott feladatokat a rendőrkapitányság feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatként és külön ellentételezés nélkül kellett ellátnia. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság csak az átrendeléssel kapcsolatban fejtette ki a jogi álláspontját, az ideiglenes átrendeléssel (Hszt. 61. §) kapcsolatos jogi érvelésére az ítélet indokolást nem tartalmazott, arra nem tért ki, ezért az elsőfokú bíróság megsértette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (1) és (2) bekezdéseit, 84. § (2) bekezdését, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését, a 346. § (4) és (5) bekezdéseit.

[8] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálatok kapcsán kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok a kereseteknek következetesen helyt adnak, elutasító ítélet nem ismert. A KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott milyen szűkítésekkel láthat el járőrfeladatot, csak járőrvezetőként járőrrel közösen, és csak a körzetén belül. A körzeti megbízottnak a saját működési körzetén belül kell 70%-ban közterületi szolgálatot teljesítenie, nem bármely közterületen. Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte, hogy a körzeti megbízott és járőrfeladatok elválnak egymástól, a munkáltató csak egy adott beosztásom belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat, és a per alapjául szolgáló járőr és egyéb feladatai nem esetiek, hanem rendszerezések voltak. A Kúria BH2018.259., Kf.VII.39.246/2020/3., Kf.VII.37.193/2020/8. számú ítéleteire hivatkozva utalt arra, hogy a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri feladatokat, az nem lehet önkényes, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A KMB Szabályzat módosítása nem rontja le a megbízási díjra való jogosultságát, valamint ellentétes a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében foglaltakkal és a Hszt. rendelkezéseivel. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.323/2023/5., 2.Kf.700.459/2023/4., 5.Kf.700.543/2023/4., 3.Kf. 700.482/2023/5., 4.Kf.700.031/2024/4. számú ítéleteire, és kiemelte, hogy a jelentős többletmunkáért változatlanul megbízási díj jár.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[9] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között – a fellebbezésben felhozott indokokat alapul véve – bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor

figyelembe vette, hogy az alperes a fellebbezésében részben az elsőfokú bíróság ténymegállapításait, egészében a bizonyítéktértékelését is vitatta, de e körben nem mutatta be, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek és körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és melyek lennének azok az értékelést igénylő szempontok, amelyek figyelembevétele okszerűen más eredményre, eltérő tényállásra vezetett volna. Az ítéltábla – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésben nem volt olyan eljárási jogszabálysértésre hivatkozás, amit az ítéleti indokolással összevethetett volna. Mindezek bemutatásával az alperesi fellebbezés adós maradt, így kizárólag az elsőfokú ítélet jogalapot érintő anyagi jogi megállapításainak felülbírálatát kérte a másodfokú bíróságtól. A fellebbezés a megbízási díj mértékét nem vitatta.

[11] A jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. A perben nem volt vitatott a feladatkimutatás, ami a felperes által ellátott feladatok tényét bizonyította; a felek álláspontja azonban arra vonatkozóan eltért, hogy a felperes által megjelölt feladatok a beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében megbízási díjra jogosulttá vált-e. A felek eltérő jogértelmezéséből eredő jogvita az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatát jelenti, amihez tartozó jogkérdésekben a Kúria több döntésében már állást foglalt.

[12] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthassa, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[13] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további

tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[14] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg ítéletében, hogy a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztáshoz, amelyre tekintettel helyesen következtetett a többletfeladat ellátására is.

[15] Az alperes fellebbezésében megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései alapot teremtenek a felperes beosztásának a járőri beosztással történő bővítésére. Az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a járőrszabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennélfogva a munkáltató a 30/2015. BMr. 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Jat.) 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne ugyanis a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB Szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelművé tette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásának vizsgálatában a körzeti megbízotti csoport körzetnek semmiféle szerepe nincs, a csoportkörzet funkciója csak a 2. pont a) pont szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BMr. szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. Az elsőfokú bíróság tehát helytállóan állapította meg, hogy a felperesnek ezen időszakra is megbízási díj jár.

[16] A perbeli esetben a felperes a körzeti megbízott beosztása melletti járőr (és egyéb) többletfeladatok ellátásáért a 2023. február 1. és 2024. december 31. közötti időszakra is megbízási díjat igényelt, melyet a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseire alapított. E körben az ítéltábla az alábbiakra mutat rá:

[17] A felperes a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjából és 103. § (1) bekezdéséből következően a szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően köteles végrehajtani, és szolgálatteljesítése során köteles a szolgálati előjáró parancsát, a felettes rendelkezését követni. Erre figyelemmel a munkaköri leírás általános és speciális feladatai között az alperes előírhatta a munkaköri leírásban külön nem nevesített eseti jellegű feladatok végrehajtásának kötelezettségét is (lásd: 101.§ (1) bekezdés a) pont). Azonban, ha a hivatásos állomány szolgálati jogviszonyban álló tagja tartósan a beosztásához nem tartozó feladatot lát el, többletdíjazásra jogosult, amelynek mértékét a Hszt. 71. § (5) bekezdésében foglalt korlátozásokon belül lehet megállapítani. A téves jogszabályértelmezésre alapított anyagi jogi érvek között az alperes a többletfeladatok megvalósításának hiányára alaptalanul hivatkozott, és indokolatlanul, a joggyakorlattal ellentétesen kérte számon a 2023. február 1-jétől hatályos Hszt. 102.§ (1) bekezdés b) pontjának megfelelő tartalmat is.

[18] A megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából relevanciával bíró körülmény, hogy a Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítása során a jogalkotó a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint jogcímet megtartotta, és - "A szolgálati viszony tartalma" elnevezésű X. Fejezetben meghatározott rendelkezésektől elkülönítetten, "A szolgálati viszony módosítása" elnevezésű VIII. Fejezetben - továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy annak megállapítását az újraszabályozott (3) bekezdésben a korábbi szabályokhoz képest szigorúbb feltételekhez kötötte. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja - a jogalkotó szándéka szerint - a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az ott megjelölt egyes szolgálati feladatait a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül köteles végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult, mert a bíróságnak a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3) bekezdését és 102. § (1) bekezdés b) pontját együttesen és egymásra tekintettel kell értelmeznie. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése kiüresedne. Ezért a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja és (3) bekezdése alkalmazásának is teret enged, mert utóbbi rendelkezések - ellenkező kikötés hiányban - elsősorban a hivatásos állomány tagja rendes szolgálatteljesítési idejében [Hszt. 134-137. §-a] ellátott többletfeladataira vonatkoznak. A szolgálatteljesítési időn túli túlszolgálat [Hszt. 139. § (1) bekezdés] ellentételezését külön rendelkezés [Hszt. 140. §] tartalmazza. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra jogosultság 2023. február 1. napjától a (3) bekezdésében meghatározott két többletfeltétel teljesítésével, azaz nem eseti jellegű és jelentős többletmunka elvégzése esetén állapítható meg. Ehhez képest a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pont második fordulója az ellentételezés megfizetése alól abban az esetben mentesíti a munkáltatót, ha a szolgálati beosztáshoz nem tartozó, a hivatásos állomány tagja végzettségének, képzettségének megfelelő, a szervezeti egység feladatköréhez tartozó feladatellátás a rendes szolgálatteljesítési időn belül eseti jellegű vagy nem jelentős többletmunka. Így az alperes érvelésével szemben a Hszt. 102. § (1) bekezdése nem minden, a rendes szolgálatteljesítési időn belül történő, a hivatásos állomány tagja beosztásához nem tartozó feladatellátás ellentételezése alól mentesít. A másodfokú bíróság utal arra, hogy a

jogalkotó a belügyi ágazatokat érintő törvények módosításáról szóló 2024. évi LXXVII. törvény – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (3) bekezdését 2025. január 1. napjától hatályon kívül helyező – 87. §-ához fűzött indokolásában maga is rámutatott a 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díj megállapításának fenti feltételeire, és a továbbiakban ezen jogcímet nem kívánta hatályban tartani.

[19] Az ítéltábla rámutat, hogy a perbeli időszakban nem álltak fenn az átrendelés, ideiglenes átrendelés feltételei. Az irányadó felsőbírósági gyakorlat (Kf.VII.39.661/2020/5. - BHGY K-KJ-2021-13., 1.Kf.700.139/2023/4. - BHGY FIT-KJ-2023-275., 2.Kf.700.100/2023/4. - BHGY FIT-KJ-2023-191) már elemezte ezen jogintézmények és a megbízási díj elhatárolását. A Hszt. 60-61. §-a alapján az átrendelés, ideiglenes átrendelés írásbeli – állományparancsban vagy utasítással történő – elrendelésének, valamint feltételeinek hiányában annak követelményrendszere nem valósult meg, ezzel ellentétes állítást az alperes tévesen fogalmazott meg. A másodfokú bíróság a fentiekhez kapcsolódóan rámutat: átrendelés, ideiglenes átrendelés esetén – a megbízással ellentétben – a Hszt. kógens rendelkezése követeli meg a munkáltató erre vonatkozó írásbeli intézkedését [Hszt. 61. § (2) bekezdés], amelytől eltérni nem lehet (EBH2010. 2259.). Ennek kapcsán nem hagyható figyelmen kívül, hogy az átrendelés időtartamára egyebek között rendelkezni kell – a munkavállaló munkajogi helyzetét rendező garanciális szabályként – a munkáltatói jogkör gyakorlójának személyéről, valamint arról, hogy az átrendelt illetményének és egyéb járandóságainak megfizetése mely szervezeti egység költségvetését milyen részben terheli, így – mint azt az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg – az ideiglenes átrendelés elengedhetetlen kelléke az írásbeliség. Mindezeken túlmenően lényeges körülmény, hogy az ideiglenes átrendelés során a hivatásos állomány tagját a szervezeti egységen belül az eredeti beosztása megtartása mellett, de az eredeti szolgálati beosztásához tartozó feladatok helyett a rendvédelmi szerv hatékony működéséhez szükséges szolgálatszervezési okból – akár más szolgálatteljesítési helyen történő – azonos, vagy más szolgálati feladatok ellátására kötelezik. A keresettel érintett időszakban nem vitásan a felperes eredeti szolgálati beosztását megtartotta, a beosztási feladatellátása alól nem mentesítették.

[20] A Hszt. 60-61.§ szerinti átrendelés, ideiglenes átrendelés és a 71. § szerinti megbízási díj elhatárolása nem az alperes következtetésén, hanem a hozott intézkedés valós tartalmi elemein alapszik. Kifejezetten az ideiglenes átrendelésre vonatkozó, a 31/2015. BMr. 33. § (1) bekezdés a)-e) pontjának megfelelő tartalmú állományparancs vagy írásbeli utasítást megtestesítő dokumentum nem készült, egyrészt azon okból, hogy a konjunktív kötelező tartalmi elemek teljes körűen nem valósulnak meg; a kötelező elemek közül – tehát az átrendelés indoka, a munkáltatói jogkör gyakorlójának megjelölése, valamint az illetménynek és egyéb járandóságoknak a megfizetésére vonatkozó – rendelkezés hiányzott. E körben az eligazítólapok irrelevánsak. Másrészt nem tartalmazták az "ideiglenes átrendelés" megjelölést, de még a Hszt. 61. §-ára való utalás sem jelenik meg a szövegükben.

[21] Miután az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg; a másodfokú bíróságnak a felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság ezen mérlegelési tevékenységének jogszerűségét kellett vizsgálnia, ezzel összefüggésben azt, hogy a jogilag kötött mérlegelés a jogszabályok keretei között történt-e. A Hszt. 71. § (5) bekezdésében rögzített, az

illetményalap 50-200%-ában megállapítható megbízási díj meghatározása mérlegelési jogkör jelent. Ehhez kapcsolódóan a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése jeleníti meg a mérlegelés szempontjait, amely szerint a helyettesítési díj mértékét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. § (4)-(5) bekezdéseiben foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. Ezen feltételrendszer mentén kellett az ítéltáblának megvizsgálnia, hogy melyek voltak az elsőfokú bíróság mérlegelésének szempontjai és azokat okszerűen vette-e figyelembe.

[22] Annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít, az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály (Hszt. 71. § (5) bekezdése) által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ban határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett és ítéletében ismertetett mérlegelési szempontok a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése szerinti kritériumok közé beilleszthetők voltak. A jogi indokolásban leírtak alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az arányosság vizsgálatánál figyelembe vette a többletfeladat ellátás rendszerességét, a többletfeladatok kimutatott mennyiségét. Így a másodfokú bíróság a fentiek okán az összességkörében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ban történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl.

[23] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[24] A pereszt alperes a Kp. 99.§ (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (4) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által a kifejtett érdemi munkával arányosan felszámított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[25] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a (67.252 forint) fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[26] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 28.

dr. Kecskés Zsófia s.k.

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.

dr. Farkas Ervin s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró